

A Hölgy éjjeli vadászata

SZÖVEGHŰ MÁSOLATA

APHRODITÉ ISTENNŐ HÉT ELVESZETT KÖNYVÉNEK

KÖZREADJA:

SZŐKE HAJNI

Előhang

E hét könyv, a kéziratok mellett talált Feljegyzések szerint Nyugatról származik, a legendák Nyugatjáról; Amentiből, Kurnugeából, Seólból, Elüszionból, Avalonból.

Oda feltehetően Prométheusz vitte le (értsük ezt szó szerint vagy átvitt értelemben, kinek hogy tetszik jobban), onnan talán Gilgames, tuskével a kezében, talán ő hozta el nekünk, de talán egyszerűen Odüsszeusz volt az (lásd a Prométheusznál zárójelbe tetteket).

A Feljegyzések megemlítik Proklosz egy írását, melyben azt állítja, hogy mestere, Szürianosz szerint nem kizárt, hogy Krantor a Szaiszban lévő feliratokkal együtt e hét könyvet is látta.

A Feljegyzések alapján nem kizárható az sem, hogy Platón elveszett műveiben is történik utalás e könyvekre. Hogy ott volt az alexandriai könyvtárban unikumként, azt szinte biztosra vehetjük, mert a Feljegyzések elismerően

szólnak Kallimakhoszról, aki harminc évig körmölte a Brucheion katalógusát. Amikor Julius Caesar (talán vétlen) kezétől először leégett a könyvtár, akkor sok százezer könyv elpusztult – vélhetnénk, hogy ez a hét is köztük volt.

De a Feljegyzések biztosítanak arról, hogy nem így történt. E hét könyv végigkísérte az emberiség írott történetét, minden kornak elvitte fenyegető üzenetét, és minden kornak a maga nyelvén, saját díszletei között, saját szereplőivel – talán éppen azért, hogy régisége okán ne lehessen figyelmen kívül hagyni. Hogy figyelembe vegyék mindazok, akik a világ szekerét előre hajtják.

ELSŐ KÖNYV

A Hölgyszaszturbál

A Hölgyszaszturbál a kádban ült és maszturbált. Célrátörő, határozott mozdulatokkal simogatta magát, mintha menetrendje volna a gyönyör érkezésnek. De nem a hiány mozgatta kezét: egy éjen bárhányszor kicsikarta a gyönyört másokból: férfiakból, nőkből, vagy bármi másból, ha úgy akarta. Nem; ez invokáció volt, a kéz előszámlálása; barlang falára rajzolás; könyörgés és akaratnyilvánítás. Felkészülés az éjjeli vadászatra.

Ujjai nagyok, hosszúak voltak, erősek, mint egy férfié. Négy ujj hídfőként feszült vaginája két partján. A középső ujj, az ötödik elszántan, feltartóztatlanul dolgozott.

A Hölgyszaszturbál a fürdőszoba plafonra rézsút felszerelt tükörben figyelte önmagát. A szeme apró volt, nyugtalan és kék. A nyaka hosszú, szépcsontú, a válla keskeny, a kulcsfont árnyékában nevezhetetlen bűnök homálya lapult, és a kék tekintet örömmel fürdött ebben a fénytelenységben. Aztán lassan, megfontoltan siklott tovább, lefelé. A Hölgyszaszturbál tudta,

hogy melle látványa az élvezés peremére taszítja majd; márpedig még nem zuhanhatott. Majd, csak ha bepillant önnön vaginája megnyíló részébe.

